

forstås således, at der ingen forbehold blev taget med hensyn til den øvrige del. Afsnit 1 indeholdt en meget generel angivelse af anvendelsesområdet, og det var klart, at ethvert land måtte kunne fastsætte en vis begrænsning med hensyn til tonnage eller på anden måde, ligesom det var gjort i konventionen, hvor visse grupper af personer og skibe var undtaget dennes bestemmelser. De i afsnittene 4 til 9 indeholdte principielle regler vedrørende regulering af arbejdstid ville i praksis blive anvendt med betydelige variationer fra land til land. Der var et betydeligt antal lande, i hvilke man var af den opfattelse, at der måtte være en forskel mellem arbejdstiden for betjenings- og restaurationspersonalet og arbejdstiden for det øvrige mandskab. Ordlyden af afsnit 6 forekom mere indskrænkende, end det havde været hensigten. Afsnittet måtte forstås således, at det tillod kompensation for længere arbejdstid i tilfælde, hvor arbejdstiden i mindre skibe og på kortere rejser oversteg et gennemsnit af 8 timer om dagen.

Til den almindelige udtalelse på den samlede skibsredergruppes vegne tilføjede den britiske skibsrederrepræsentant, at han gik ind for vedtagelsen af rekkommendationen, som efter hans opfattelse endelig ville tilvejebringe muligheden for en udstrakt international overenskomst om hyre, arbejdstid om bord og bemanding.

Den argentinske regeringsrepræsentant gentog og begrundede de indvendinger, der ved tidligere lejligheder var blevet fremsat af hans regering med hensyn til bestemmelsen om minimumshyrens fastsættelse til et bestemt beløb i pund sterling eller dollars.

Fra sømandsgruppens side udtrykte man håb om, at såvel regeringerne som skibsrederne ville tage rekkommendationen lige så alvorligt som en konvention, og at de søfarende snart ville se praktiske resultater følge efter dens vedtagelse. Hvis fuldstændig enstemmighed ikke var mulig, ønskede sømandsgruppen at se den vedtaget med det størst mulige flertal.

Den foreslåede rekkommendationstekst blev derefter vedtaget uden ændringer. Ingen af udvalgets medlemmer stemte imod, medens 267 stemte for og 36 undlod at stemme. Samtlige sømandsrepræsentanter stemte for rekkommendationen. Af regerings-

repræsentanterne stemte 78 for rekkommendationen, medens 15 afholdt sig fra at stemme. I skibsredergruppen stemte 84 for og 21 afholdt sig fra at stemme.

Derefter drøftedes et af den sovjetiske regeringsrepræsentant fremlagt udkast til en resolution vedrørende anvendelsen af princippet om 40-timers arbejdsuge om bord i skibe. Resolutionen gav udtryk for, at de søfarendes krav om en reduktion af arbejdstiden til 40 timer ugentlig var en naturlig følge af de tekniske fremskridt i skibene, og at princippet var fastslået i konvention nr. 47. Da Den internationale Arbejdskonferencens søfartssamlinger fandt sted med store mellemrum, var det hensigtsmæssigt at se fremad og benytte den foreliggende lejlighed til at foreslå forholdsregler, der kunne befordre fremskridt med hensyn til reduktion af søfolks arbejdstid. Resolutionen opfordrede derfor styrelsesrådet til snarest muligt at overveje forholdsregler, der sikrede opfyldelsen af princippet om 40-timers arbejdsuge for søfarende.

Den britiske regeringsrepræsentant gav udtryk for den opfattelse, at den foreslåede resolution sigtede til at foregribe selve spørgsmålet om, hvorvidt der for søfarende skulle gennemføres en 40-timers arbejdsuge.

Sømandsgruppen foreslog en ændring til resolutionsudkastets to sidste stykker gående ud på at henstille til styrelsesrådet, at der blev truffet forholdsregler, der sikrede, at de søfarendes interesser blev varetaget ved kommende drøftelser og undersøgelser af spørgsmålet om en almindelig nedsættelse af arbejdstiden.

Skibsredergruppen kunne hverken gå ind for den foreslåede resolution i den oprindelige eller den ændrede form. Med hensyn til sømandsgruppens ændringsforslag, måtte man antage, at enhver oplysning om dette spørgsmål øjeblikkelig ville tilgå Joint Maritime Commission. Det syntes for skibsredergruppen at være forhastet, at der straks efter vedtagelsen af en konvention og en rekkommendation skulle fremsættes et nyt program om arbejdstid om bord i skibe.

Man foretog derefter først afstemning om sømandsgruppens ændringsforslag, og dette blev vedtaget med 132 stemmer mod 117, medens 54 afholdt sig fra at stemme. Derpå stemtes der om selve resolutionen som ændret ved sømandsgruppens forslag. Denne